

Publicerad 2018-03-05 01:19 av Mats Kitok-Lundmark

05.03.2018 måndag. När jag tänker på Inga Kristina Kitok

Gå sta bortåt Sandträsk till

Jag tänker mina stumnade och bortdomnade tankar
om de solfattiga dalarnas sjukdom. Hur man tynade bort
bakom molnen och bara väntade.

Sanatoriet reser sig ännu mot skyn. Men nu bortglömd
mitt bland snåren och tom i förfall. Min äldsta moster
tog sina sista andetag här. Självt fick jag bara lära mig
att äta mindre och motionera mera, i samma institut.

Jag längtar dit ibland. Och kanske till alla de där
psykiatriska avdelningar, som låg klumpvis i svalget.
Oftast i flera månader. Jag levde mina där vandrades
i stenbelagda svala trapphus, kulvertar och korridorer.
Där jag bara väntade i den svala barriären
mot polarnattens kyla och heta sommardagar.

Jag var hemlös och fattig då. Men fri från TBC
som tog Inga-Kristina från oss.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Mats Kitok-Lundmark med Poeter.se id #9445 innehar upphovsrätten